

Industriministeren (Erling Jensen):

De forhandlinger, som måtte finde sted om overdragelse af aktier i Schulstads Brødfabrikker A/S, kender jeg indtil videre kun efter de oplysninger, som er fremkommet i dagspressen. Jeg ser mig derfor ikke i stand til at kommentere dem.

Struktur, omsætningsforhold og forretningsbetingelser inden for dagligvarehandelen må under hensyn til denne branches betydning i samfundsøkonomien og for den almindelige forbruger påkalde sig den største interesse. Monopoltilsynet har i juni måned i år offentliggjort en undersøgelse over engros-handelen med dagligvarer, og tilsynet har oplyst, at området løbende bliver fulgt. Således som monopollovgivningen er indrettet her i landet, udøves der ikke forudgående kontrol med fusioner og sammenslutninger. Opstår der imidlertid herved dominerende virksomheder, som er i stand til at udøve en væsentlig indflydelse på konkurrenceforholdene, vil de blive omfattet af monopoltilsynets kontrol. Dette indebærer, at tilsynet vil kunne kræve virksomhederne optaget i tilsynets offentligt tilgængelige register og i øvrigt vil få indseende med deres priser og forretningsbetingelser, ligesom tilsynet vil kunne gribe regulerende ind i disse for at ophæve eventuelle skadevirkninger for den frie konkurrence.

Spm. nr. 1003

Til *arbejdsministeren* (20/7 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren udlevere den henvendelse, han har modtaget fra amtsrådsforeningen om lempelser i arbejdsmiljøloven, og love ikke at gøre sit tilsagn herom betinget af tilslutning fra begge de berørte parter?«

Begrundelse

I Jyllands-Posten den 2. juli skriver amtsrådsforeningens formand Per Kaalund: »Amtsrådsforeningen har i øvrigt allerede henvendt sig til arbejdsministeren for at drøfte muligheden for at få gennemført lempelser af arbejdsmiljøloven, således at arbejdstilrettelæggelsen på børneinstitutioner og sygehuse kan blive mere hensigtsmæssig.«

Da jeg er vidende om, at det ikke er første gang, amtsrådsforeningen har henvendt sig i

denne anledning, og da arbejdsministeren hidtil har vist sig særdeles vrangsvillig og dermed medvirket til overflødige merudgifter på 500–600 mill. kr., må det være af største vigtighed for folketinget at få oplyst, hvorledes arbejdsministeren stiller sig til den fornyede henvendelse.

Det afgørende i spørgsmålet er, om arbejdsministeren vil tillade lempelser også i det tilfælde, hvor f.eks. yngre læger nægter at give samtykke. Problemet er jo, at hvis ministeren kræver enighed mellem parterne, så kan den ene part bruge de gældende bureaukratiske regler som brækjern for forbedringer til personalet, som ikke kommer patienterne til gavn.

Besvarelse (26/7 82):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vedlægger – uden at have søgt tilslutning hertil fra de berørte parter – amtsrådsforeningens (m.fl.) henvendelser til mig af 12. marts og 6. maj 1982 om bl.a. anvendelsen af arbejdsmiljølovens hviletids- og fridøgnsbestemmelser på visse institutioner.

Bilag

Arbejdsminister Svend Auken

Arbejdsministeriet

Laksegade 19

1063 København K.

København den 12. marts 1982

Regeringen har i 1981 truffet beslutning om, at der for 1982 inden for den (amts-)kommunale sektor højst må anvendes 140 mill. kr. til arbejdsmiljøformål af det totale beløb på 300 mill. kr., der er afsat til nye love, cirkulærer, bekendtgørelser m.v., jfr. regeringens lov- og cirkulærepragram.

Den økonomiske ramme på 140 mill. kr. for 1982 til arbejdsmiljøformål er efter de kommunale parters opfattelse allerede anvendt til hviletidsaftaler inden for sygehus- og døgninstitutionsoområdet.

Det er de kommunale parters opfattelse, at udgifter til arbejdsmiljøformål i 1983 i lighed med i 1982 er indeholdt i den økonomiske